

УДК 78.472;78.2У

DOI <https://doi.org/10.32782/facs-2025-2-7>

Марта БУРА

кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри скрипки, Львівська національна музична академія імені М. В. Лисенка, вул. О. Нижанківського, 5, м. Львів, Україна, 79000

ORCID: 0000-0003-4245-7511

Бібліографічний опис статті: Бюра, М. (2025). Творчий феномен Львівського камерного оркестру «Академія» з позиції ідеї персоналізму. *Fine Art and Culture Studies*, 2, 43–50, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-2-7>

ТВОРЧИЙ ФЕНОМЕН ЛЬВІВСЬКОГО КАМЕРНОГО ОРКЕСТРУ «АКАДЕМІЯ» З ПОЗИЦІЇ ІДЕЇ ПЕРСОНАЛІЗМУ

Мета роботи полягає у виявленні пасіонарної ролі особистостей в історії Львівського камерного оркестру «Академія». Стаття присвячена діяльності Львівського камерного оркестру «Академія», розглянутої крізь призму ідеї персоналізму. У дослідженні прослідковано, як персоналістичні інтенції видатних митців ініціювали створення колективу, окреслено етапи функціонування оркестру та проаналізовано вплив особистостей керівників і диригентів на його розвиток в часовий період від другої половини ХХ століття до початку ХХІ століття, а саме, до 1920 року.

Методологія. Проблематика дослідження зумовила використання комплексної взаємодії ряду теоретичних та емпіричних методів, таких, як: системний (при цілісному дослідженні львівського камерно-оркестрового виконавства як мистецького феномену), історичний (при дослідженні заснування і подальшого розвитку камерного оркестру «Академія»), типологічний (при аналізі типів особистостей керівників та диригентів), аналітичний (при дослідженні тенденцій розвитку оркестру «Академія»), спостереження (при цілеспрямованому вивченні об'єкта дослідження), інтерв'ю (при виявленні ролі персоналістичних інтенцій у розвитку Львівського камерного оркестру «Академія»).

Наукова новизна дослідження полягає в обґрунтуванні концепції діяльності Львівського камерного оркестру «Академія» в період від заснування у 1950 році до 1920 року як результату реалізації персоналістичних інтенцій його керівників та диригентів.

Висновки. Історія Львівського камерного оркестру «Академія» за шістьдесят років існування (від 1959 до 2020) чітко поділяється на два великі періоди, специфіка яких зумовлюється персоналістичним фактором, тобто особливостями роботи керівників колективу. В першому періоді – це в основному діяльність художнього керівника Олександри Деркач, а також концертмейстера-керівника Матіаса Вайцнера та помічника концертмейстера, а згодом, концертмейстера і керівника Володимира Заранського. В другому – це діяльність художнього керівника і диригента Мирослава Скорика, концертмейстера-керівника Артура Микитки та диригента Ігоря Пилатюка, що пройшли «школу оркестру» як його учасники в перший період розвитку.

Ключові слова: львівське камерно-оркестрове виконавство, камерний оркестр, персоналізм, особистість, диригент.

Marta BURA

PhD in Arts, of Violin Department, Lviv National Music Academy Named After Mykola Lysenko, 5 O. Nyzhankivskoho Str., Lviv, Ukraine, 79000

ORCID: 0000-0003-4245-7511

To cite this article: Bura, M. (2025). Tvorchyi fenomen Lvivskoho kamernoho orkestru «Akademiiia» z pozytsii idei personalizmu [The creative phenomenon of the Lviv Chamber Orchestra «Academy» from the perspective of the idea of personalism]. *Fine Art and Culture Studies*, 2, 43–50, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-2-7>

THE CREATIVE PHENOMENON OF THE LVIV CHAMBER ORCHESTRA «ACADEMIA» FROM THE PERSPECTIVE OF THE IDEA OF PERSONALISM

The purpose of the work is to identify the passionate role of personalities in the history of the Lviv Chamber Orchestra «Academia». The article is devoted to the activities of the Lviv Chamber Orchestra «Academia», considered through

the prism of the idea of personalism. The study traces how the personalistic intentions of prominent artists initiated the creation of the collective, outlines the stages of the orchestra's functioning and analyzes the influence of the personalities of leaders and conductors on its development in the period from the second half of the 20th century to the beginning of the 21st century, namely, until 1920.

The methodology. The research issues led to the use of a complex interaction of a number of theoretical and empirical methods, such as: systemic (in the holistic study of Lviv chamber and orchestral performance as an artistic phenomenon), historical (in the study of the foundation and further development of the Chamber Orchestra «Academia»), typological (in the analysis of personality types of leaders and conductors), analytical (in the study of trends in the development of the «Academia» Orchestra), observation (in the targeted study of the object of research), interview (in the identification of the role of personalistic intentions in the development of the Chamber Orchestra «Academia»).

The scientific novelty of the study lies in substantiating the concept of the activities of the Chamber Orchestra «Academia» in the period from its foundation in 1950 to 1920 as a result of the implementation of the personalistic intentions of its leaders and conductors.

Conclusions. The history of the Lviv Chamber Orchestra «Academia» over the sixty years of its existence (from 1959 to 2020) is clearly divided into two major periods, the specificity of which is determined by the personalistic factor; that is, the peculiarities of the work of the group's leaders. In the first period, this is mainly the activity of the artistic director Oleksandra Derkach, as well as the concertmaster-leader Matis Weitzner and the assistant concertmaster; and later, the concertmaster and leader Volodymyr Zaransky. In the second, this is the activity of the artistic director and conductor Myroslav Skoryk, the concertmaster-leader Artur Mykytka and the conductor Igor Pylatyuk, who passed the "orchestra school" as its participants in the first period of development.

Key words: Lviv chamber and orchestral performance, chamber orchestra, personalism, personality, conductor.

Актуальність проблеми. Львівський камерний оркестр «Академія» є знаковим для української культури та особливим з огляду на роль особистостей в його історії. Особливість колективу визначається основними віхами творчого розвитку, тісно пов'язаними з українською історією другої половини ХХ – початку ХХІ століть, і тими множинними зв'язками, які утворилися в оркестру як з його безпосередніми очільниками, так і з багатьма відомими маестро – запрошеними диригентами і солістами. Тому вивчення діяльності оркестру «Академія» як феномену камерного виконавства та спроба виявити пасіонарну роль особистостей в історії колективу є актуальним і давно на часі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тематика камерного мистецтва є однією з пріоритетних у львівській музикознавчій школі. Це, насамперед, праці самих виконавців, які крізь призму власного досвіду описують мистецькі явища і процеси. Окремі такі дослідження зібрано у тематичних наукових збірках Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка «Камерно-інструментальний ансамбль: історія, теорія, практика» (гол. редактор І. Пилатюк) (2010; 2011; 2015) та інших періодичних виданнях.

Співпраці з усіма солістами, диригентами, композиторами присвячено ряд джерел з історії Львівського камерного оркестру, своєрідних літописів колективу, створених А. Микиткою, І. Пилатюком, Н. Дикою та іншими сучасниками. Зокрема, на початку 2000-х років у світ

вийшли книги маестро А. Микитки «Львівський камерний оркестр. 1959–1999» (2000) про колектив, що пізніше став носити назву «Академія». У 2012 році світ побачив монографію-альбом А. Микитки та І. Пилатюка, в якій проаналізовано діяльність колективу за його півстолітню історію (2012). Окремої уваги заслуговує видання «Леся Деркач – скрипалька, камералістка, педагог – у наукових дослідженнях та спогадах» під редакцією І. Пилатюка, укладене А. Микиткою та Н. Дикою (2014). У царині музично-історичної аналітики є також окремі праці про провідних діячів вказаного процесу, як, наприклад, статті про мисткиню Н. Дикої (2014; 2016), А. Микитки (2000), Л. Стефанишин (2000), спогади О. Криштальського (2010) та інших митців, численні публікації про діяльність колективу тощо. Створені безпосередніми учасниками виконавського процесу, ці праці містять надзвичайно цікаві факти, опис подій, вражень, що вже сьогодні стали історією львівського камерно-оркестрового виконавства.

Мета дослідження полягає у виявленні пасіонарної ролі особистостей в історії Львівського камерного оркестру «Академія» та їхнього впливу на функціонування і розвиток колективу в період від заснування у 1950 році до 1920 року.

Виклад основного матеріалу дослідження. Львівський камерний оркестр – колектив, заснований 1959 року у Львівській державній консерваторії імені М. В. Лисенка, що форму-

вався у понад півстолітній історії, й у 2005 році з ініціативи ректора Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка, скрипаля і диригента колективу І. Пілатюка отримав назву «Академія». З оркестром працювали і працюють пасіонарні особистості – О. Деркач і М. Скорик, М. Вайцнер, В. Заранський, А. Микитка та І. Пілатюк, ряд запрошених диригентів і солістів, здатних через реалізацію персоналістичних інтенцій розкривати сенс творчості в оркестровому звучанні, серед яких – знамениті Гідон Кремер і Тетяна Грінденко, Ігор Ойстрах, Ісаак Паїн та Олег Криса, Олександр Ейдельман і Кето Хучуа, Богодар Которович, Олександр Слободяник, Вера Горностаєва і Наталія Гутман і значне число інших знаних музикантів. Оркестр має честь виступати практично з усіма кращими львівськими виконавцями, які, у свою чергу, мають честь виступати з оркестром. Тому подаємо імена цих видатних митців, а часто – і молодих солістів, для яких «Академія» відкрила нові сценічні горизонти, оскільки саме «*persona*» як ідея та її конкретне втілення в історії львівського камерно-оркестрового виконавства є центральним фокусом представленого дослідження. Імена подаємо за джерелами (Микитка, 2000; Микитка, 2012) та на основі власних спостережень:

– *солісти-інструменталісти, окремі з яких виступали і як диригенти*: А. Амедуні, К. Баран, А. Белов, Б. Блох, М. Брілінський, О. Брусіловський, Х. Буніатішвілі, М. Вайман, В. Вайцнер, М. Вайцнер, В. Винницький, К. Віленьський, В. Горностаєва, Т. Грінденко, Г. Гутман, Н. Гутман, С. Дайч, К. Даньчовська, О. Деркач, С. Джевецькі, Я. Джевецькі, О. Ейдельман, Й. Ермін, В. Заранський, Д. Йоффе, А. Карпак, О. Каськів, Я. Ковальчук, Х. Колесса, Б. Которович, О. Которович, С. Кравченко, Г. Кремер, Б. Криса, О. Криса, О. Криштальський, О. Кудряшов, Ж. Лен-Масляк, Я. Мигаль, Ж. Микитка, І. Монігетті, М. Мунтян, В. Носов, І. Ойстрах, А. Пушкарьов, А. Пілатюк, Н. Пілатюк, О. Пірієв, О. Рапіта, А. Савицька, О. Слободяник, О. Созанський, М. Стріхарж (почесний президент оркестру), Н. Хома, В. Цайтц, І. Четувєв, Е. Чуприк, Л. Шутко, О. Шутко, Ю. Шутко та багато інших;

– *диригенти*: Д. Агнолетто, С. Амбарцумян, Ю. Бервецький, С. Веляник, С. Віняр-

чик, К. Гагель, С. Гальоньські, Я. Гнатовський, Б. Дашак, Ю. Домаркас, В. Жадько, І. Жук, К. Карабиць, О. Ковалів, М. Колесса, Я. Колесса, Ю. Луців, Г. Маттес, І. Паїн, К. Пендерецький, І. Пілатюк, Д. Пілсбері, Р. Ревакович, В. Сиво-хп, М. Скорик, С. Сондецькіс, М. Творек, К. Хагель, І. Юзюк та ін.;

– *солісти-вокалісти*: М. Байко, Л. Божко, О. Востряков, Н. Дацько, В. Ігнатенко, Т. Карпатська, О. Кровицька, З. Кушплер, І. Кушплер, А. Липник, Н. Матвієнко, Т. Поліщук, Н. Руденко, Н. Свобода, С. Степан, Н. Тичинська, Б. Хідченко, А. Хьольські та ін.;

– *композитори*: В. Камінський, О. Козаренко, О. Криволап, Ю. Ланюк, К. Пендерецький, М. Скорик, Б. Фроляк, Я. Якуб'як (оркестрові переклади, ораторські виступи) та ін.;

– *колективи*: Камерний хор ім. Б. Лятошинського (кер. – В. Іконник), камерний хор «Глорія» (кер. – В. Сивохп), а також співпраця з київським, латвійським, литовським, братиславським камерними оркестрами, «Шимановські квартет і друзі» та ін.

За більш як піввіку діяльності колектив став справжньою школою оркестрового виконавства для сотень учасників – студентів Львівської консерваторії – інституту – академії, що не лише освоїли ази виконавства, а й, захоплені ідеєю, почали створювати камерні оркестри в інших обласних центрах України.

Активна діяльність колективу під керівництвом талановитих митців, постійна напружена праця і потужний вплив особистісного фактору на історію оркестру стали основою його здобутків у конкурсно-фестивальній сфері. Це Конкурс камерних оркестрів і ансамблів (Київ, 1983) – перша премія, Перший міжнародний конкурс камерної музики «Золота осінь» (Хмельницький, 1993) – перша премія, Перший фестиваль «Стравінський і Україна» (Луцьк, 1994) – диплом та ін. Колектив є володарем Великої срібної медалі Ріхарда Вагнера (Байройт, 1994), лауреатом премії «Львівська слава» імені Станіслава Людкевича (Львів, 2001) та інших відзнак. Маючи вже суттєвий сценічний досвід і репертуар, у 1982 році оркестр у співпраці з Львівською філармонією започаткував музичний фестиваль «Віртуози країни» (що пройшов і більш успішні, і складні періоди своєї історії, і на даний час є успішною акцією під назвою Міжнародний фестиваль музич-

ного мистецтва «Віртуози»), пов'язав свою сценічну долю із Міжнародним фестивалем сучасної музики «Контрасти» (з 1995) і є «знаковим» колективом вказаних акцій. Від 1990-х років, коли відкрилися можливості для зарубіжної співпраці, Львівський камерний оркестр постійно виступає на міжнародних і кращих українських сценах, що постійно згадується його біографами (Микитка, 2000; Микитка, 2012). А саме:

– виступи за рубежом: в Німеччині – на фестивалі «Treffen» (Байройт) та ін.; в Польщі на фестивалях «Дні камерної музики» (Ланьцут), «Схід-Захід» (Зельона Гура), «Дні музики у Міколуві» (Міколув), «Рідвяні колядові вечори» (Катовіце), «Дні кантатно-ораторійної музики» (Перемишль), Фестивалі української культури в Польщі, «Бесчади без кордонів», на сценах Варшави, Сопота, Люблана, Гданська, Кракова, Жешува, Санок, Кельце та ін.; у Республіці Білорусі – «Январские музыкальные вечера» (Брест); у Швеції – на сценах Стокгольма, Ескільстуни, Нури та інших міст; а також у Франції (Страсбург, Рада Європи), Латвії (Рига), Литві (Вільнюс), Російській Федерації (Москва) та ін.;

– акції в Україні: «Київ Музик Фест» (Київ), «В гостях у Айвазовского» (Феодосія), «Дні Львівщини на Харківщині» (Харків), «Музика – наш спільний дім» (Харків), мистецький проєкт «Сім слів Христа» (Київ, Львів), у Львові – фестивалі «Віртуози», «Музика українського зарубіжжя», «Пам'яті жертв голодомору», «Дні Європи у Львові», «Дні американської і української музики», Фестиваль музики Й. С. Баха, Г. Ф. Генделя, Д. Скарлатті, «Молоді композитори світу», щорічні концерти «Різдвяний музичний дарунок» та ін.; виступи на сценах Національного театру опери та балету України імені Т. Г. Шевченка, Національної філармонії України, Національному будинку органної і камерної музики України, концертних залах більшості обласних центрів та ін.

Окрім участі у чисельних акціях, колектив здійснив велику кількість записів, в тому числі на Українському радіо (близько 60 фондових записів), Українському телебаченні (програми «Classik-прем'єр», «Імпреза», «Акорди» та ін.), 4 аудіокасети, 12 CD під орудою М. Скорика та І. Пилатюка, в тому числі: «З любов'ю в серці» (2004), «Львівські імпресії» (2005),

«La belle musique» – транскрипції М. Скорика (2005), «Сад пристрастей» (2005), Клавирні концерти Й. С. Баха (солістка Ж. Микитка, 2006), «Akademia LIVE» (2008), Пори року і танго Астора П'яццоллі (солісти А. Белов і К. Баран, 2012), солоспіви В. Барвінського, С. Людкевича, М. Скорика (солістка О. Кровицька), оркестрові твори В. Витвицького, М. Колесси (диригент І. Пилатюк), «Ретроспективи 1959-2010 рр.», «М. Скорик назавжди» (2014), Музика Е. Шоссона (солісти В. Винницький і О. Брусіловський, 2014).

Яким чином оркестр досягнув достатньо високого міжнародного рівня, будучи студентським колективом? Очевидно, найважливішу роль у цьому процесі відіграв фактор персоналістичних інтенцій тих талановитих митців, які пов'язали своє життя із Львівським камерним оркестром, та їх самовіддана співпраця з молодим, повним ентузіазму поколінням музикантів.

Знаменно, що імпульсом для створення колективу стала видатна особистість. Це всесвітньо відомий диригент та альтист Рудольф Баршай (1924 – 2010), який наприкінці 1950-х років «блискуче» виступив у Львові з бароковою програмою. Нагадаємо, що саме маєстро Р. Баршай у 1955 році створив перший в тодішньому Радянському Союзі Державний камерний оркестр, що стало початком важливої хвилі камерного музичного руху. Характеризуючись такими рисами як високий інтелектуалізм і витонченість у звучанні, можливість виконання камерної творчості митців, в якій були «заховані» філософічні ідеї, мобільність у гастрольно-концертній і конкурсній діяльності, камерні колективи, що почали виникати у 1960-х роках, стали дуже популярними і в оркестровому, і в хоровому жанрах. Вони створили контраст до пануючої в радянському мистецтві тенденції до масовості і грандіозності, часто вираженої великими капелами і «датськими» творами. В Україні «камерна тенденція» започаткувалася саме від створення студентського камерного оркестру у Львові та, через п'ять років, – камерного хору В. Іконника в Києві.

Ініціативу для утворення Львівського камерного оркестру, як стверджував у спеціальному інтерв'ю (здійсненому в процесі написання цього дослідження) А. Микитка, висловили сту-

денти консерваторії на чолі з Д. Москвіт-Савко, згодом артисткою симфонічного оркестру Львівської філармонії. Побажання студентства й особисті прагнення, викликані враженням від концерту, втілила в реальність у вигляді нового львівського колективу викладач консерваторії Олександра Деркач. Цю ідею підтримали педагоги консерваторії Дмитро Лекер, Арсеній Котляревський, Станіслав Людкевич, ректори Микола Колесса та, згодом, Зенон Дашак, який, за словами А. Микитки, надав оркестру офіційного статусу навчального колективу і впровадив у навчальний план (Микитка, 2000, с. 3-4). Засновники оркестру довели на практиці дієвість студентського колективу в тому сенсі, що плінність оркестрантів, попри відомі труднощі, за словами сучасної преси, є важливим ефективним методом проти «заштампованості, рутини, монотонності та схематизму» (Носарев, 2001).

Як згадував А. Микитка в інтерв'ю, «оркестр виник у середовищі полум'яних ентузіастів, які під враженням виступу оркестру Баршая були осяяні ідеєю створення подібного колективу у Львові». «...Ентузіастів, які... осяяні ідеєю створення...» – цей вислів дуже точно передає той стан, який потрібен для «запуску» психічних процесів, що викликають потрібні персоналістичні інтенції як «творчі акти об'єктивної реальності». Поряд з Лесею Деркач, також під враженням виступу оркестру Баршая були Богдан Каськів, Валентина Лапсюк, Діна Савко, Анна Геннел та інші митці, чийм захопленням оркестр став на десятиріччя. На першому етапі діяльності творче ядро колективу у вигляді ансамблю, що у 1960-1961 роках перетворився на оркестр, сформували Олександра Деркач, Мирослав Скорик, Матіс Вайцнер, Артур Микитка, Володимир Заранський (скрипки), Харитина Колесса (віолончель), Віра Вайцнер (клавесин), Адріан Фединський (контрабас). Серед учасників першого складу були також: скрипалі Юрій Березін, Матіс Вайцнер, Катерина Грица-Геннел, Петро Дроща, Марк Зельманович, Богдан Каськів, Зоя Кобищан-Мерцалова, Ріта Коновалова, Валентина Лапсюк, Тетяна Маміконова-Шуп'яна, Діна Москвіт-Савко, Естера Шац; альтисти Орест Бодак, Олександр Гірський, Ірина Литвинова, Едуард Ріфман, Богдан Семко, Жанна Скринник, Владислав Шейкін; віолончелісти Олексій Бородін

та Борис Осокін (Микитка, 2010, с. 391-392). У колективі панувала атмосфера величезного бажання і захоплення творчістю, яку і сьогодні утримують його очільники, що самі пройшли «творче горнило» оркестру. При цьому кожен учасник хотів докласти зусиль, щоб Львівський камерний відбувся.

На 1920 рік оркестр пройшов два великих періоди розвитку:

1) період діяльності художнього керівника Олександри Деркач (1959–1990) і концертмейстера-керівника Матіса Вайцнера (1960–1990); від 1973 року помічником концертмейстера був Володимир Заранський, що згодом очолив колектив як концертмейстер і керівник (1990–1991);

2) період діяльності художнього керівника і диригента Мирослава Скорика (від 1991 р.) і концертмейстера-керівника Артура Микитки (від 1992 р.), а також диригента Ігоря Пилатюка (від 2000 року), що пройшли «школу оркестру» як його учасники в перший період розвитку.

Від 1920 року розпочався черговий (третій) період в житті оркестру, коли художнім керівником став Ігор Пилатюк, концертмейстером-керівником – Артур Микитка.

Кожен період діяльності колективу мав свої характерні риси, здобутки і напрацювання.

У контексті першого періоду варто вирізнити особистість Олександри Деркач (1924–2004), заслуженого діяча мистецтв України, професора, яка відіграла провідну роль для становлення і розвитку Львівського камерного оркестру, а відтак – і всього сучасного камерно-оркестрового виконавства Львова і західного регіону України як одного із центрів сучасного європейського музичного мистецтва. Саме Олександра Пилипівна, музикант з високим рівнем таланту, освіти, інтелегентності, ерудованості, поставила високу планку для рівня колективу, заклала його характерну манеру виконання, ідеї знайомства з усією стильовою музичною палітрою та пропаганди сучасного українського мистецтва, а також постійного пошуку нових інтерпретацій та цікавих проєктів. Серед таких – співпраця із рядом запрошених диригентів і солістів, як Г. Кремер, Т. Грінденко, І. Ойстрах, О. Слободяник, В. Горностаєва, Н. Гутман, І. Паїн, О. Криса, О. Ейдельман, К. Хучуа, Б. Которович та інші. У період художнього

керівництва М. Скорика Львівський камерний оркестр, окрім виконання високої класики, повернувся до джазу, а також збагатив репертуар музикою сучасників – новою творчістю М. Скорика, В. Камінського, О. Криволапа, Б. Фроляка, Ю. Ланюка та ін. Особливостями цього етапу стали: активна міжнародна діяльність, як конкурсно-фестивальна, концертна, так і особистісна – з К. Пендерецьким, С. Сондецькісом, П. Ваксом та багатьма іншими митцями; підтримка як фестивалю «Віртуози», започаткованого за ініціативи М. Вайцнера й А. Микитки, участь у «Контрастах», у фестивалі «Шимановські і друзі» за сприяння А. Микитки, проведення під керівництвом митця «Різдвяних музичних дарунків», участь у фестивалі «Академія», яку проводить ЛНМА імені М. В. Лисенка за ініціативи І. Пилатюка.

Сьогодні колектив продовжує активно концертувати за кордоном, приймає участь у різноманітних конкурсах і фестивалях в Україні та Європі, тісно співпрацюючи з відомими диригентами і солістами.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Львівський камерний оркестр, створений у 1959 р. під враженням виступу оркестру Р. Баршая у Львівській державній консерваторії оркестрантами ентузіастами, став першим студентським колективом в Україні. В цілому, можемо констатувати, що оркестр є серед піонерів камерного руху у 1960-х роках на теренах колишнього СРСР. Історія колективу за шістде-

сят років (1959-2020) чітко розділяється на два великі періоди, специфіка яких створюється персоналістичним фактором, тобто особливостями роботи керівників колективу. Отож: 1) період діяльності художнього керівника Олександри Деркач (1959–1990) і концертмейстера-керівника Матіса Вайцнера (1960–1990); від 1973 року помічником концертмейстера був Володимир Заранський, що згодом очолив колектив як концертмейстер і керівник (1990–1991); 2) період діяльності художнього керівника і диригента Мирослава Скорика (від 1991 року) і концертмейстера-керівника Артура Микитки (від 1992 року), а також диригента Ігоря Пилатюка (від 2000 року), що пройшли «школу оркестру» як його учасники в перший період розвитку.

Вивчення феномену сучасного музичного виконавства має далекі перспективи, оскільки сам предмет дослідження надається до постійного оновлення, а аналіз музичних явищ у контексті персоналізму передбачає множинні ракурси, крізь які відкриваються закономірності ідеальних моделювань об'єктивної реальності у творчих актах.

Результати дослідження можуть стати підґрунтям для подальшого прогнозування шляхів розвитку камерно-оркестрового виконавства, ролі у цьому процесі особистостей, бачення орієнтирів для позитивної динаміки львівського музичного виконавства у європейському континуумі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бура М. Львівське камерно-оркестрове виконавство крізь призму ідеї персоналізму (друга половина XX – початок XXI століть) : дис. ... канд. мистецтвозн. : 17.00.03. Львів, 2018. 206 с.
2. Грабовська О. С. Тенденції сучасного музично-виконавського мистецтва Львова в аспекті академічного камерно-ансамблевого музикування : дис. ... канд. мистецтвозн. : 26.00.01. Львів, 2008. 189 с.
3. Дика Н. Камерний простір Лесі Деркач. *Студії мистецтвознавчі*. 2016. Ч. 1 (53). С. 87-96. URL: <http://sm.etnolog.org.ua/zmist/2016/1/87.pdf>
4. Дика Н. Легенда галицької камералістики : до 90-річчя від дня народження Лесі Деркач. *Дзвін*. 2014. № 11/12. С. 101-105.
5. Дика Н. Стежками Лесі Деркач – камералістки : До 90-річчя від дня народження Олександри (Лесі) Пилипівни Деркач. *Musicreview*. 2014. 10 грудня. URL: <http://www.mr.co.ua/mr/mr.nsf/0/8AC95BE7DA2A231EC2257DAA0038EACF?OpenDocument>
6. Кияновська Л. Блиск і злидні «Віртуозів – 96. *Високий замок*. 1996. 9 липня.
7. Кияновська Л. *Суспільно-політичні виміри камерно-інструментальної музики. Камерно-інструментальний ансамбль: український та світовий вимір* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 7-8 грудня 2022 р. Київ, 2023. С. 39-41.
8. Кравченко А. Камерно-інструментальне мистецтво України кінця XX – початку XXI століть (семіологічний аналіз): монографія. Київ : НАККіМ, 2020. 300 с.
9. Леся Деркач – скрипалька, камералістка, педагог – у наукових дослідженнях та спогадах / за ред. А. Микитки, Н. Дикої, І. Пилатюка. Львів, 2014. 328 с.

10. Микитка А. Львівський камерний оркестр. 1959-1999. Львів, 2000. 112 с.
11. Микитка А., Пилатюк І. Львівський камерний оркестр. 1959-2012. Львів, 2012. 252 с.
12. Микитка А. Львівський камерний оркестр: школа камерної виконавської майстерності. *Наукові збірки львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка*. 2010. Вип. 24. С. 391-403.
13. Микитка А. Олександра Деркач – епоха української камерної музики. *Поступ*. 2000. № 97 (541). URL: http://postup.brama.com/000606/97_10_1.html
14. *Наукові збірки Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка* : зб. ст. / за ред. І. Пилатюка, Н. Дикої. Львів, 2015. Вип. 34. 564 с.
15. Носарева Л. Львівський камерний: і класика, і модерн. *Дзеркало тижня*. 2001. № 37 (361). URL: http://gazeta.dt.ua/CULTURE/lvivskiy_kamerniy_i_klasika_i_modern.html
16. Олег Криштальський. Спогади : науково-публіцистичне видання / за ред. Т. Дубровного. Львів, 2010. 131 с.
17. Сайт Львівської національної філармонії URL: <http://www.philharmonia.lviv.ua/>
18. Стефанишин Л. Олександра Деркач – епоха української камерної музики. *Поступ*. 2000. 6 червня. С. 8-10.

REFERENCES:

1. Bura M. (2018). Lvivske kamerno-orkestrove vykonavstvo kriz pryzmu idei personalizmu (druha polovyna KhKh – pochatok KhKhI stolit) [Lviv chamber and orchestral performance through the prism of the idea of personalism (the second half of XX – beginning of XXI century)]. *Candidate's thesis*. Lviv [in Ukrainian].
2. Hrabovska, O. S. (2008). Tendentsii suchasnoho muzychno-vykonavskoho mystetstva Lvova v aspekti akademichnoho kamerno-ansamblevoho muzykuvannya [Trends in contemporary musical and performing arts in Lviv in the aspect of academic chamber and ensemble music making]. *Candidate's thesis*. Lviv [in Ukrainian].
3. Dyka, N. (2016). Kamernyi prostir Lesi Derkach [Chamber space of Lesia Derkach]. *Studii mystetstvoznachchi – Art studios*, 1 (53), 87-96. Retrieved from <http://sm.etnolog.org.ua/zmist/2016/1/87.pdf> [in Ukrainian].
4. Dyka, N. (2014). Lehenda halytskoi kameralistyky: do 90-richchia vid dnia narodzhennia Lesi Derkach [The legend of Galician camerallism: to the 90th anniversary of Lesia Derkach's birth]. *Dzvin – The Bell*, 11/12, 101-105 [in Ukrainian].
5. Dyka, N. (10.12.2014). Stezhkamy Lesi Derkach – kameralistyky : Do 90-richchia vid dnia narodzhennia Oleksandry (Lesi) Pylypivny Derkach [In the footsteps of Lesia Derkach – camerawoman: To the 90th anniversary of the birth of Oleksandra (Lesia) Pylypivna Derkach]. *Musicreview*. Retrieved from <http://www.mr.co.ua/mr/mr.nsf/0/8AC95BE7DA2A231EC2257DAA0038EACF?OpenDocument> [in Ukrainian].
6. Kyianovska, L. (9.07.1996). Blysk i zlydni «Virtuoziv – 96» [The brilliance and poverty of «Virtuosos – 96»]. *Vysokyi zamok – High Castle* [in Ukrainian].
7. Kyianovska, L. (2023). Suspilno-politychni vymiry kamerno-instrumentalnoi muzyky [Socio-political dimensions of chamber instrumental music]. *Kamerno-instrumentalni ansambl: ukraïnskyi ta svitovyi vymir – Chamber instrumental ensemble: Ukrainian and world dimensions: Proceedings of the International Scientific and Practical Conference*, (pp. 39-41). Kyiv [in Ukrainian].
8. Kravchenko, A. (2020). *Kamerno-instrumentalne mystetstvo Ukrainy kintsia XX – pochatku XXI stolit (semiolohichnyi analiz) [Chamber and instrumental art of Ukraine of the late 20th – early 21st centuries (semiological analysis)]*. Kyiv: NAKKKiM [in Ukrainian].
9. Mykytka, A., Dyka, N., Pylatiuk, I. (Eds.). (2014). *Lesia Derkach – skrypalka, kameralistka, pedahoh – u naukovykh doslidzhenniakh ta spohadakh [Lesya Derkach – violinist, chamber musician, teacher – in scientific research and memoirs]*. Lviv [in Ukrainian].
10. Mykytka, A. (2000). *Lvivskyi kamernyi orkestr. 1959-1999 [Lviv Chamber Orchestra. 1959-1999]*. Lviv [in Ukrainian].
11. Mykytka, A., Pylatiuk, I. (2012). *Lvivskyi kamernyi orkestr. 1959-2012 [Lviv Chamber Orchestra. 1959-2012]*. Lviv [in Ukrainian].
12. Mykytka, A. (2010). *Lvivskyi kamernyi orkestr: shkola kamernoï vykonavskoi maïsternosti [Lviv Chamber Orchestra: School of Chamber Performing Arts]*. *Naukovi zbirkky lvivskoi natsionalnoi muzychnoi akademii imeni M. V. Lysenka – Scientific Collections of the Lviv National Music Academy named after Mykola Lysenko*. (Vol. 24), (pp. 391-403). Lviv [in Ukrainian].
13. Mykytka, A. (2000). Oleksandra Derkach – epokha ukraïnskoi kamernoï muzyky [Oleksandra Derkach – the era of Ukrainian chamber music]. *Postup – Progress*, 97 (541). Retrieved from http://postup.brama.com/000606/97_10_1.html [in Ukrainian].
14. Pylatiuk, I., Dyka, N. (Eds.). (2015). *Naukovi zbirkky Lvivskoi natsionalnoi muzychnoi akademii imeni M. V. Lysenka [Scientific Collections of the Lviv National Music Academy named after Mykola Lysenko]*. (Vol. 34). Lviv [in Ukrainian].

15. Nosarieva, L. (2001). Lvivskyi kamernyi: i klasika, i modern [Lviv Chamber Orchestra: Both Classic and Modern]. *Dzerkalo tyzhnia – Mirror of the week*, 37 (361). Retrieved from http://gazeta.dt.ua/CULTURE/lvivskiy_kamerniy_i_klasika_i_modern.html [in Ukrainian].
16. Dubrovnyi, T. (Eds.) (2010). *Oleh Kryshchalskyi. Spohady: naukovo-publitsystychnye vydannia [Oleh Kryshchalsky. Memoirs: scientific and journalistic publication]*. Lviv [in Ukrainian].
17. Sait Lvivskoi natsionalnoi filarmonii [Site of Lviv National Philharmonic]. www.philharmonia.lviv.ua. Retrieved from <http://www.philharmonia.lviv.ua/> [in Ukrainian].
18. Stefanyshyn, L. (06.06.2000). Oleksandra Derkach – epokha ukrainskoi kamernoi muzyky [Oleksandra Derkach – the era of Ukrainian chamber music]. *Postup – Progress*, 8-10 [in Ukrainian].